

Подільська Зоря

АКТУАЛЬНО

Президент України каже, що Китай обрав політику бути остеронь українсько-російської війни і це ліпше, ніж допомагати агресору. «Я вважаю, що Україну влаштовує саме ця політика. Це краще, ніж допомагати Російській Федерації у будь-якому випадку. Хочеться вірити, що за спиною Китаю не буде проводити іншу політику. Тож нас влаштовує цей статус-кво. Я не бачу поки що кроків, які Китай робив би проти України. Але на жаль, не бачу і підтримки».

Президент Володимир Зеленський назвав єдиним позитивним моментом переговорів з Росією те, що вдалося вивезти людей з Маріуполя, а також цивільних та військових з «Азовсталі». «Єдиний позитивний момент – якщо можна сказати, що це позитив – це те, що сторони почали говорити щодо розблокування «Азовсталі» і вивезення людей з Маріуполя. Цивільних людей перш за все вивозили, а потім вже і з заводу «Азовсталь» вивозили людей – поранених, важких. Тож тут я вважаю, що був хоч якийсь позитив, що людей дали можливість ці перемовини вивезти».

Корпорація Google першою отримала від України «Відзнаку миру» - 24 травня її віцепрезиденту компанії Карану Бхатія вручив міністр цифрової трансформації України Михайло Федоров. Це особлива нагорода, яку започаткував президент Володимир Зеленський для компаній та корпорацій, які пішли з російського ринку. А також для урядів та світових політиків, які найбільше підтримують Україну», - заявив міністр. За його словами, внесок корпорації у перемогу України неocenний. «Google одним з перших присєднався до санкцій проти росії: закрили низку російських пропагандистських ЗМІ на ютубі, зупинили нові реєстрації в хмарних сервісах, Google Pay та функції монетизації для YouTube у росії.

Головнокомандувач ЗС України Валерій Залужний подякував за надані партнерами самохідні артилерійські установки «Caesar», які вже використовуються на передовій. «Наші артилеристи швидко опанували нові САУ, фактично за 2-3 години. Щиро вдячний партнерам за надану допомогу! Вона слугує наближенню нашої Перемоги». Як зазначив головнокомандувач, «Caesar» дає можливість уражати противника на віддаленні 20 км і більше від лінії фронту з високою точністю. На цій відстані знаходиться артилерія, резерви, пункти управління противника. Їх знищення знижує наступальний потенціал ворога.

«Не біженці, а заможні туристи»: у Світовому банку назвали суму, яку витрачають українці за кордоном. Про це розповів представник України у Світовому банку Роман Качур, посилавшись на дані НБУ. Переїхавши, українці роблять посильний внесок у споживчий ринок ЄС. «Враховуючи кількість біженців, виходить, що кожен українець вкладає в економіку європейських країн по \$400 на місяць», - каже Качур. Зазначається, що 80% коштів з витратених у квітні \$2 млрд - це оплата товарів у розтерміналах торговельної мережі й отримання готівки. «Виходить, наші біженці - не зовсім біженці, а доволі заможні туристи, які активно підтримують європейську індустрію гостинності», - каже Качур. Якщо порівняти зі статистикою закордонних витрат минулого року, то фіксується 3-4-кратне зростання.

Верховна Рада проголосувала за продовження терміну дії воєнного стану та мобілізації в Україні одразу на 90 днів - до 23 серпня. Такі дії зумовлені тим, що немає жодних гарантій завершення бойових дій у найближчі 30 днів. Причиною цього є зростаюче те, що контрнаступ потребує більше часу, ніж оборона. Однак дію воєнного стану можна буде скасувати достроково, якщо бойові дії припиняться до 23 серпня.

Вінницький гуманітарний центр речей для переселенців з 24 травня працює за новою адресою: на вулиці Київській, 16А. До цього він розміщувався у торговельному центрі по вулиці Кармелюка. У перші дві години роботи в новому приміщенні центр відвідали 264 переселенці з різних регіонів України, розповіла керівниця Вікторія Вдовцова. Гуманітарний центр у Вінниці працює з квітня з 10:00 до 17:00, з понеділка по п'ятницю. За цей час його послугами скористалися 20 тисяч людей. Людей по кількості речей не обмежують. Все необхідне видають за наявності довідки внутрішньо-переміщеної особи або ж потрібно пред'явити пропуску. Зробити це можна і через додаток ДІЯ.

Цьогорічні випускники шкіл отримують документи про освіту незалежно від місця перебування. Відповідний наказ підписав міністр освіти та науки Сергій Шкарлет. Керівники органів управління у сфері освіти обласних і Київської міської державної адміністрації повинні забезпечити видачу випускникам документів про загальну середню освіту та додатків до них випускникам Донецької, Луганської та Херсонської областей. Також буде розроблено порядок видачі документів про освіту учням, які перебувають за кордоном.

Довгожителі - це жива історія нашого краю. Вони переживши чимало бурхливих подій, стали свідками народження та становлення української держави. Молоде покоління повинно пишати їхньою життєвою мудрістю, багатим досвідом, незламністю перед воєнними лихоліттями, голодоморами та труднощами після-воєнної відбудови. Саме такі люди можуть із впевненістю стверджувати, що життя - це мить і водночас ціла вічність.

Непростий життєвий шлях пройшла іменинниця. Її біографія - це велика історія життя країни. Адже цій тендітній жінці, як і багатьом із покоління ветеранів, довелося побачити чимало: і голод, і війну, і довгоочікувану перемогу, пройти через низку випробувань, проте не втратити оптимізму та любові до життя.

Народилась ювілярка в селі Гута Шпиківського району в

«Історія життя. ТОМ 100»

родині хліборобів. 20 років працювала бухгалтером в сільській раді, потім - бухгалтером у аптеці в Шпиківі.

Виховала доньку. Має двох внуків, одну правнучку та праправнучку. Проживає в родині доньки.

Шановна іменинниця, у другому сторіччі життя бажаємо Вам міцного здоров'я, родинного затишку, поваги і турботи від рідних.

Загинули спецпризначенці

22 травня внаслідок ракетного удару загинули одразу 9 вінницьких поліцейських з елітного підрозділу особливо-призначення КОРД.

Своє життя за Україну віддали: полковник поліції Зайцев Михайло, підполковник поліції Подзгун Ігор, капітан поліції Антошук Віталій, майор поліції Клименко Дмитро, майор поліції Щербань Богдан, капітан поліції Булега Богдан, капітан поліції Олійник Віталій, старший лейтенант поліції Бондарчук Ігор, старший лейтенант поліції Турляк Артур.

З перших днів війни ці дев'ятеро офіцерів Вінницького КОРДу стали частиною елітного полку спецпризначення «Сафарі». Були на передовій, обороняли Харків, а ворожа ракета обірвала їх життя під час служби у Запоріжжі. Вічна пам'ять Героям!!!

ШАНОВНІ НАШІ ВІДДАНІ ЧИТАЧІ

Попри військові дії колектив видання, працюючи на волонтерських засадах, продовжує випуск однієї із найстаріших газет краю, аби Ви оперативно дізнавалися новини з життя громад, району, області та України. Сподіваючись на кращі часи оголошуємо передплату на II півріччя 2022 року.

До зустрічі в мирній Україні.

Передплата становить з поштовими послугами:

для НАСЕЛЕННЯ (61487): на місяць - 28,60 грн., на 3 місяці - 85,80 грн., 6 місяців - 171,60 грн.

для підприємств, установ й організацій (40699): на місяць - 28,60 грн., на 3 місяці - 85,80 грн., 6 місяців - 171,60 грн.

На рушничок щастя

У неділю, 22 травня, у Вороновицькій селищній раді, відбулася приємна подія, поєднали свої серця та долі в єдине ціле **Олександр Репетацький та Надія Яковлева.**

Дорогі молоді хочеться побажати Вам лише міцним і довготривалим, дім буде сповнений теплом і дружбою.

Життя - це сплетіння сонячних і похмурих днів, чергування білих і чорних смуг. Сила жінки - у її мудрості. Сила чоловіка - у вірності своєму сімейному обов'язку.

Бережіть один одного, живіть в розумінні і гармонії.

«ЗеЖінки Вінниччина» з робочим візитом відвідали міста Київ і Бучу

«ЗеЖінки» - рух який ініціює і підтримує громадську активність жінок.

Менторкою руху на Вінниччині є Ірина Борзова - народна депутатка України. Юлія Олійник - лідерка руху у Вінницькій області, заступниця голови Вінницької райдержадміністрації. Юлія Головчук - лідерка руху у місті Вінниця, депутатка Вінницької міської ради.

Російське вторгнення в Україну принесло нескінченно багато горя і біди.

Наші захисники і захисниці із ЗСУ кожного дня борються за нашу свободу і право жити у вільній Україні!

«ЗеЖінки Вінниччина» щиро відкликнулися на офіційний запит з потребами від наших військових і в сповна забезпечили їх усім необхідним, а саме: комплекти спальників, дрон для потреб Розвідувального батальйону спеціального призначення.

Дуже чуттєвою і хвилюючою була поїздка в місто Бучу, що було окуповане російськими загарбниками 33 дні і пережило геноцид українського народу, жорстокість і звірство вчинені з мирним населенням.

Місцеві жителі справжні патріоти своєї держави, попри пережите горе і зруйновані домівки вони щиро вдячні за будь-який прояв уваги до них, гуманітарну допомогу та підтримку!

Кожного дня всі українці вірять і чекають перемоги, кожен із нас робить усе можливе і тільки разом і об'єднавшись, роблячи добрі справи ми впевнено наближаємо нашу Перемогу!

Слава Україні! Слава Героям! Слава ЗСУ!

Із першого дня війни – у ЗСУ

Днями у гості до редакції завітав, аби поспілкуватися про наше сьогодні, очільник фракції політичної партії «Європейська солідарність» Вінницької районної ради, депутат райради багатьох скликань, свого часу голова Вінницької районної державної адміністрації **В.Б.Шмігель**.

- Отож, Вікторе Борисовичу, яким для Вас було 24 лютого 2022 року?

- Про те, що розпочнеться вторгнення я точно знав ще 17 березня, того ж дня заїхав до військомату, залишив свої контакти, аби коли розпочнеться війна, мене одразу викликали. А вже недарма путін зібрав стільки військ на кордоні з Україною. Був переконаний, що війна розпочнеться 23 лютого, до Дня Радянської армії й військово-морського флоту, на один день прорухався. Хоча війна могла розпочатися й раніше, але китайський лідер Сі Дзінпін домовився з путіном щоб під час Олімпіади не було жодних катаклізмів.

24 лютого мене викликали до військомату, був готовий виконати будь який наказ Батьківщини. Доручили сформувати роту охорони, якою нині й команду у званні капітана ЗСУ. Хоча бойові дії нині проходять на сході держави, у рашистів немає кордонів щодо українських земель, громадян, міст, сіл, вони бомблять та розстрілюють все, що в збреді в їх дурнуваті голови.

- Як родина сприйняла Ваше рішення?

- В цілому нормально. Вся моя сім'я, діти, онуки, перебувають у Вінниці. Ніхто й нікуди не виїздив, ніхто нікуди не збирався. Я сказав своїм рідним, що ворога

ми зупинимо й нікуди далі він не пройде.

- А що з депутатством?

- Ви знаєте, з початком бойових дій я не пам'ятаю щоб нас збирали на сесію, останнім часом вони взагалі відбувалися дуже рідко. Внаслідок адміністративно-територіальної реформи бюджету в районі не залишилося, він начебто й великий, але абсолютно аморфний, ні на що не впливає. Зараз кошти зосереджено у великих містах, певною мірою мають їх й розташовані біля них ОТГ, а ось у периферійних є проблеми з належним функціонуванням соціальної сфери.

До складу нашої фракції входить 10 депутатів й усі вони в цей складний для Вітчизни час сумлінно виконують свій громадянський обов'язок. Одні в Збройних силах, інші в Територіальній обороні, ще хтось волонтерить, підприємці працюють намагаючись наповнити податками державний та місцеві бюджети.

- Яка ситуація була в військоматі, коли Ви туди завітали в перший день війни?

- Там була сила-силенна людей, котрі рвалися в бій, хотіли воювати, боронити рідну землю від ворога. Добровольці були скрізь: на вулиці, в коридорах, актовій залі... Картина різуче відрізнялася від того що відбувалося під час проведення АТО, коли я, як голова Вінницької РДА, мої підлеглі, спільно з очільниками селищних та сільських ради, активом громад провадили роботу щодо проведення мобілізації.

Наразі ситуація на фронті вирівнялася. Ми вже вигнали рашистську нечисть з Київської, Житомирської, Чернігівської, Сумської областей, практично зачищено від окупантів

Харківщину та Миколаївщину.

- То ж, либонь, на часі широкомасштабний контрнаступ нашої армії.

- На сьогодні я б не форсував так сильно події. А вже як говорить воєнна наука, в наступачих втраті в живій силі та техніці в З-4 рази більшій ніж у оборонців. Командування наших військ добре розуміється на своїй справі, зараз вже не воюють як під час Другої світової війни, коли радянські генерали закидали людською масою рови й окопи, а далі вже рухалися танки й інша техніка. Зараз у НАТО, світових збройних силах зовсім інші стандарти й тактика. Візьмемо для прикладу Ізраїль, який постійно перебуває у стані перманентної війни, але воїни там добре захищені, воюють практично без втрат. А вже найбільшою цінністю у нас в Україні є життя та здоров'я людей Ми, немов на полюванні, виманюємо звіра й б'ємо його в різних місцях, зупинили на всіх фронтах. Тому хочу сказати, що все рухається так як слід.

Наразі нам потрібно наситити своє військо сучасною західною технікою, чому допоможе ленд-ліз, належним чином опанувати нею. Знищити живу силу й техніку окупантів, деморалізувати їх, а вже потім пускати піхоту яка зачистить територію.

Міць ЗСУ з кожним днем зростає, а у ворога вже завтра-післязавтра не буде чим воювати. Звісно, путін може оголосити мобілізацію й набрати масу орди, а ось де взяти для неї сучасну техніку, адже гниліми й іржавим танками, які по 40-50 років стояли на зберіганні, багато не навоюєш. А взяти нових ніде. Й хоча росія п'яна й не мита, про те там нині вже добре знають,

що з хлібом-сіллю, квітами чи караваєм в Україні їх ніхто не зустрічатиме, а бути дешевим гарматним м'ясом стати ніхто не бажає. Відтак й успіх мобілізації також сумнівний.

Тож час грає на нашу користь, й чим більше в Збройних Силах України буде сучасного озброєння, тим менше загине наших людей, буде скалічених після війни.

- Вікторе Борисовичу, чим плануєте зайнятися після перемоги?

- Як і всі українці: відбудовою й розбудовою нашої держави. Думаю що за допомогою Євросоюзу, США, Великобританії, Канади, інших партнерів, ми з цим доволі швидко впраємося й Україна стане набагато кращою ніж до війни.

Розпитував Федір БЕЖНАР.

Виставка вишиванок в громаді

Для Агрономічної громади вже стало гарною традицією щороку відзначати разом з усією Україною Міжнародний день вишиванки.

Основна мета заходу – це збереження українських цінностей та їх популяризація серед молоді та громадян держави загалом, а суть свята в тому, щоб одягнути вишиванку всім і цим показати свою єдність і солідарність з усім народом.

У мирний час в різних містах, селах люди влаштували флешмоби і ярмарки, змага-

ння та концерти. На жаль, під час війни проводити масові заходи недоречно. Тому цьогоріч Центр культури та дозвілля Агрономічної сільської ради разом з майстринями громади підготували святкову виставку вишиванок. На захід завітали депутатка Вінницької обласної ради Тетяна Каменчук, сільський голова Сергій Сітарський, заступниця сільського голови Тетяна Закревська та працівники апарату та виконавчих органів ради.

Всі присутні своїми чудовими виступами зачарувала бандуристка Ольга Клїтинська.

На заході були представлені роботи майстринь громади Ганни Ковальської, співзасновниці ГО «Народна територія щастя» - Ірини Ільченко, Наталії Закревської, Алли Пахути.

Поки дорослі знайомилися з творчістю земляків, для дітей організували майстер-клас з виготовлення тематичної лістівки та створення малюнка на асфальті – «Моя мрія». Найактивнішим учасником конкурсу призи подарувала волонтерка ГО «Едельвейс» Людмила Трофимчук.

Відбувся матч Перемоги

22 травня за сприяння Агрономічного сільського голови Сергія Сітарського та депутата Вінницької обласної ради Олександра Масленнікова відбувся матч Перемоги між футбольними командами «Патріот» Агрономічне і «Поділля» села Медвеже Вушко, що був присвячений Дню пам'яті та примирення.

Рівно рік тому в Агрономічній гро-

маді відбувся велопробіг, який визнаний одним з найкращих і наймасовіших заходів. Цьогоріч військової стан вносить зміни і корективи в заплановані заходи, однак в цій молодій та сильній громаді про спорт ніколи не забувають і доводять, що ми, українці, прагнемо миру та перемоги.

Перемогу у матчі здобула команда Агрономічного з рахунком 4:3.

АКЦІЯ НА ПІДТРИМКУ ЗСУ

Вороновицька територіальна громада долучилася до благодійної акції, яка відбулася 19 травня біля палацу Можайських до Дня Вишиванки на підтримку нашої рідної України та наших захисників - ЗСУ.

Кошти зібрані в цей день сумою в 13100 грн. передані на потреби ЗСУ.

Висловлюємо щире вдячність усім учасникам, які взяли активну участь у благодійній акції.

Ніколи не варто недооцінювати силу навіть найбільш, на перший погляд, незначних добрих справ. Добро запам'ятовується на довгі роки, незалежно від його масштабу.

Багато випробовувань випало на долю нашої рідної України, але завдяки патріотизму, відданості, героїзму ми вистоїмо та неодмінно переможемо.

Батьківщина – місце, де ти не тільки виріс. Вона розуміється свідомістю. Батьківщина відчувається серцем. Вона приймає тебе таким, який ти є. Батьківщина завжди відповідає взаємністю. Її не вибирають, вона просто є. Її не можна продати або змінити. Її можна тільки любити й піклуватися про неї, оберігати та робити кращою.

Свято дружньої підтримки

Днями у Стрижавській ТГ влаштували день дружньої підтримки для вимушено переміщених дітей з Донецької, Херсонської, Харківської, Миколаївської, Луганської та Київської областей. Війна вигнала їх з домівок і міцно оселилася у їхніх дитячих спогадах, але стрижавчани намагаються створити комфортні умови для цієї малечі.

Впродовж двох годин аніматори розважали дітлахів у приміщенні Стрижавського ліцею №1. Тут влаштували кенді-бар, яскраву фотозону і бульбашкове шоу, різноманітні ігри та розваги.

По завершенні програми батькам дітей передали продуктові набори від Карітас-Спес-Вінниця, а малечі – іграшки та засоби особистої гігієни. Також разом привітали травневого іменинника. Найрадісніше свято дитинства у нього відібрали вороги України, але подарунків і побажання дитина отримала від тих, хто зараз поруч з нею. Так має бути!

Очільник громади Михайло Демченко подякував усім, хто постарався наповнити цей день радістю і дитячими посмішками. Зокрема волонтерам Корпусу Миротворців ХСП-Вінниця, «Простору Надії» за організацію розважальної програми, персонально аніматорам Сергію Баланюку та Вікторії Андрущишиній за увагу до кожного малюка і щирість спілкування.

Отримали продуктові набори

Міжрегіональний координаційний гуманітарний штаб передав Стрижавській громаді продовольство, яке було розфасовано волонтерами ТГ на 360 продуктових наборів. У кожному – борошно, цукор, олія, сухе молоко, крупы та консерви. Усе це для українців придбала Швейцарська гуманітарна місія. Важливо, що закупівлю здійснили у виробників Вінниччини та інших українських регіонів. У такий спосіб підтримали вітчизняну економіку.

Таку допомогу вже отримали переселенці, підопічні КУ «Центр надання соціальних послуг Стрижавської селищної ради» та жителі громади, які опинилися в складних життєвих обставинах. На основі потреб людей, які зазнали переселення, Стрижавська селищна рада додала до пакунків засоби особистої гігієни.

Керівник ТГ Михайло Демченко подякував голові штабу Володимирі Гройсману, Вінницькому міському голові Сергію Моргуну та голові Вінницької обласної Ради В'ячеславу Соколову за таку потрібну та важливу підтримку. Робота гуманітарного штабу – система якісної взаємодії та допомоги. Це спільна праця багатьох партнерів, щоб надавати соціальний захист людям, які його потребують.

Книги - світ

Книга – одне з найбільших чудес, створених людиною. З тих пір, як люди навчилися писати, всю свою мудрість вони довірили книгам. Книги відкривають нам світ, допомагають уявити минуле, заглянути в майбутнє.

У наш сучасний бурхливий вік, коли всі сидять в інтернеті, чи потрібні книги? Звичайно потрібні, тому що не все вирішує інтернет.

На сторінках нашої газети хочу розповісти про Дмитра Максимчука, 12 річного хлопця у якого хобі, навіть не хобі, а захопленість – книги. Приїхав Дмитро в наше село з м. Чугуєва, де він народився, ходив до школи, жив своїм дитячим життям у щасливій родині. Але все змінилося після 24 лютого, коли підступний ворог почав обстрілювати та руйнувати помешкання мирних людей. Дмитро разом зі своєю мамою Юлією Романівною переїхали жити до дідуся в с. Горбанівку. І зразу став постійним читачем місцевої бібліотеки. Я бачила з якою обережністю він поводить з книжками. Якщо десь порвана книга, то обов'язково заклеїть (це його навчив тато).

Любить Дмитро читати книги про пригоди різних героїв, фентезі, а ще вивчає дві мови - англійську та німецьку. А найбільше полюбляє шкільний предмет – українську мову та літературу.

Одного разу Дмитро мені розповів, що йому дарують книги на всі свята і це для нього найкращий подарунок. Книги які він прочитав дарує бібліотекам. Ось і в Горбанівську бібліотеку подарував дуже цікаві книги зарубіжних письменників. Коли я запитала в Діми чи не шкода йому віддавати такі чудові книги, він відповів, що книги не повинні лежати, їх мають читати. «А я вже прочитав, хай хтось ще прочитає» - сказав Дмитро.

В майбутньому Діма мріє стати архітектором або програмістом. А найбільша його мрія повернутися в рідне місто, в школу до друзів і щоб ніколи не було війни.

Користуючись з нагоди подякувати Дмитрові та його батькам за подаровані чудові книги для бібліотеки.

**Наталія ДРАЧУК,
бібліотекар с.Горбанівка Агрономічного
центру культури та дозвілля.**

Вітаємо з нагородами!

Вороновицька філія КУ «Обласний пансіонат для осіб з інвалідністю та осіб похилого віку» з перших днів війни працює у посиленому режимі.

Заклад розрахований на 205 осіб поважного віку та людей з інвалідністю котрі мають психічні розлади.

Зараз тут перебуває 206 підопічних. Серед них 27 - переселені з побідних установ Донеччини.

Із кожним роком філія все більше осучаснюється та обладнується. У 2019 році отримали ліцензію на вторинну медичну допомогу, є власний стоматологічний кабінет, лікар-терапевт, психологи. А віднедавна запрацювала ще й перукарня з окремими місцями для чоловіків та жінок.

Також тут допомагають із нашим збройним силам - забезпечують харчуванням близько 400 військовослужбовців. Зазначена подвижниця праця не залишилася непоміченою державою.

Відтак Почесними грамотами Кабінету Міністрів України було нагороджено директорку філії, депутатку Вороновицької селищної ради Лілію Валеріївну Комар та головну бухгалтерку КУ «Обласний пансіонат

для осіб з інвалідністю та осіб похилого віку», депутатку Вінницької районної ради Катерину Олександрівну Якимчук. Відзнаки їм, під час відвідин закладу, вручила перша заступниця начальника Вінницької обласної військової адміністрації Наталя Заболотна.

Створення та облаштування відділення тимчасового проживання осіб, які перебувають в складних життєвих обставинах

Працівники Комунальної установи «Центр надання соціальних послуг» Вороновицької селищної ради активно працюють, облаштовують та створюють хороші умови у відділенні тимчасового проживання осіб (сімей), які перебувають у складних життєвих обставинах. Здійснюються відповідні внутрішні ремонтні роботи та облаштовуються усі необхідні кімнати.

Днями була подарована пральна машинка, що полегшить працю та послужить, як працівникам так і особам, які перебуватимуть у закладі. Також були закуплені лакофарбовані матеріали та товари для прибирання.

Ремонт та облаштування Центру триває і зовсім скоро будуть створені усі необхідні умови для комфортного перебування та надання допомоги першій необхідності людям.

Зустріч з однокласником

- Я не можу сказати про це своїй матері, - сказала Христина.
Дівчина сиділа і плакала. Кілька тижнів до випускного, а вона раптом виявляється вагітна!
Христина подивилася на Сергія так, наче чекала, що він вирішить усі проблеми за секунду.
Але коханий відсунувся від неї і сказав:
- Ти не зможеш мамі сказати? Та я не знаю, що мій батько зробить, як дізнається! Ми терміново маємо щось зробити, поки це все не вплигло назовні. Час є, ти все встигнеш. Якщо зараз підемо в лікарню.
- Що... Встигну? - запитала Христина.
- Ну... Щось. Ти знаєш що.
- Ти пропонуєш мені таке?!
- А які ще у нас варіанти?
- Сергію, ну ми ж уже не діти. Нам вісімнадцять. Якщо ми разом підемо до моєї мами, а потім до твоїх... Або навпаки...

Він схопився і забігав по кімнаті. Що вона несе? У нього попереду навчання, перспективи, а вона хоче, щоб він зіпсував своє життя?!

- Ти можеш зробити що хочеш. Я тебе готовий підтримати тільки в одному рішенні. Я все сказав!

У Христини в голові металася зграя думок, слів, які хотілося сказати Сергію, але вона раптом відчула себе повітряною кулькою, з якої випустили повітря.

Він уже все вирішив. Ні вона, ні дитина у його плани не входять!

Христина залізла з ногами на диван і відвернулася до вікна. Там весна, пташки співають, випускний скоро. А вона вагітна і нікому не потрібна.

- Так що я знайду лікаря, і ми їдемо, все робимо, що потрібно, так? Грошей я дістану.
- Иди, будь ласка. Я хочу побути на самоті.
- Що? - засмутився Сергій.

Христина похитала головою і сказала:
- Одна. Сама. Все сама. Иди!
Идучи Сергій, сказав:
- Не здумай моїм сказати!

Вона мовчала. Не говорила нікому. До лікарні не йшла. Христина не хотіла в лікарню, не хотіла казати мамі, не хотіла слухати Сергія. Яким дивом вона закінчила школу, одному Богові відомо. Перед випускним мати запитала її:

- Ти не заслабла часом? Біла якась. Чи з Сергіємком посварилася? Щось давно його не видно.

Мати вважала, що Сергій - чудова пара. Із саможної сім'ї. Ввічливий, вихований. Знала б мати, яким він виявився... Негідник, ось хто її дорогий Сергіємко. Але Христина все одно сумувала за ним, хоч і злилася. Так і чекала, що він подзвонить. Ось прийде з квітами і скаже:

- Прощай, я був неправий, злякався, виходь за мене! І вона, звичайно, все вибачить і забуде! І обійме.
- Ти чого сидиш? На випускний не збираєшся одягатися? Випускний цей, щоб йому... Щоб ніхто нічого не запитав, треба йти. Боже мій, що ж вона робитиме?! Глухий кут. Просто непрохідний глухий кут!

Він підійшов. Зі спиною. Поклав руку їй на талію. Христина здригнулася. Ну, ну, кажи! Я готова пробачити тебе!

- Ти вирішила проблему? - діловито поцікавився Сергій.
На неї ніби відро води вилили. Христина збирала всю волю, обернулася до нього і запитала з усмішкою:

- Яку проблему? Не розумію про що ти.
В інститут вона не вступила. На платне у матері грошей не було.

Христина по дорозі додому повернула в сквер, пройшла на газон і сіла прямо на траву.

Вона підняла обличчя, підставила його сонцю. Руку поклатала на живіт і заплющила очі.
Може Сергій мав рацію? Можливо, треба було як він сказав зробити? Цікаво, за що мати сваритиме її сильніше? За провал в інституті, чи за вагітність? А ще Христина думала про те, що хотіла б бути Снігуронькою. Щоб прямо тут і розтанути під сонцем разом із своїми проблемами.
- Христіно, ти що, вагітна? - запитав знайомий голос у неї над вухом.
Христина здригнулася і розплющила очі. Поруч стояв Олег. Вони зустрілися колись, класу з сьомого до дев'ятого. Потім Олег пішов у коледж, а вона залишилася у школі. Зв'язалася із Сергієм. Олег, пам'ятається, дуже переживав через це.

Справа в тому, що Христина просила його не йти зі школи. Але в Олега була слаба мати, і йому було не до навчання. Він так і сказав:

- Мені не до навчання. Я вступлю куди простіше, щоб була можливість з роботою поєднувати. Інакше мені матір не витягни.

І він пішов після дев'ятого класу, а вона стала зустрічатися із Сергіємком.

Олег прийшов і запитав, чи це правда? Чи чутки? А Христина сказала, що правда, і що Олег сам винний. З викликом сказала.

І зараз, коли він раптом з'явився перед нею в сквері на газоні, Христина раптом зрозуміла, що весь цей час, вона згадувала Олега.

- Усі вони однакові! - вирішила Христина і розплакалась від жалості до себе.
- Так чи ні? Відповідай на питання, - сказав тоді Олег.
Вона кивнула, шморгаючи носом.
- Як ти здогадався?

Він знизав плечима. Бог його знає, як... Христина сиділа із заплеченими очима і зовсім похнюпленим обличчям, начебто весь світ проти неї. Живіт вона при цьому прикривала рукою, наче хотіла захистити. Чомусь саме думка він вагітності першою спала на думку Олега.

Він нахилився і підняв дівчину із землі.
- Ну, то можна тебе привітати. Чого ти плачеш тут?
І Христина, схлипуючи, все розповіла Олега. Вони сиділи на лавці. Він слухав, вона говорила, і говорила, і говорила.
- Ясно. Я розумів. Ходімо.
- Ку... Куди?
- До твоєї матусі, куди ж іще!

Олег привів її додому. Мати була на роботі. Вони раптом повернулися на кілька років назад.

Готували на її кухні, балакали, сміялися, пили чай. Тільки Христина здригалася від кожного шереху за дверима: навіть поряд з Олександром вона переживала за мамину реакцію. І потім, що він задумав?

- Олеже, що ти збираєшся робити?
- Та нічого особливого. Ти, головне, пам'ятай, що я тут. Отже, мати тебе не насварить.

Мама Христини прийшла з роботи втомлена.
Олег саме готував яєшню на плиті. Він якось дивно глянув на Світлану.

- Здрастуйте, тітко Світлано, ми тут з Христіною зустрілися недавно, і нахилили колишні почуття, - раптом заявив він. - Отже - вона вагітна. І в інститут не вступила. Як у вас яйця смачні! Де купуєте? Ми на ринку, але там вони не такі смачні. А ви яєчно будете?

Світлана застигла і здивовано глянула на дочку.
- Це все правда, Христіно?! Те що він говорить?! - запитала вона.

Христина невпевнено кивнула.
- От же ж. Все життя своє зіпсувала. Збирайся і виходь заміж тепер за свого слюсаря. Чи на кого ти там, Олежик, у ПТУ своєму вчишся? Вибач, я не в курсі.

Христина збиралася знову плакати, але Олег підштовхнув її до дверей у кімнату. Вони зайшли і зачинилися.
- І що робити? - тремтячим голосом запитала Христина.
- Речі збирай. І швидко! Поки вона не передумала.
- Куди... Збирати?
- Господи, та що ти собі думаєш?! До мене, звичайно. Чи... Чи ти не хочеш? Тоді залишайся.

Він помовчав і додав:
- Я думаю, найгостріше позаду.
- Олеже, а на кого ти вчишся? - з усмішкою запитала Христина.

Їй раптом стало легко і добре. Вона й сама не розуміла чому.
- На автомеханіка я навчаюсь. І працюю вже за фахом. Мама Олега, Ірина Вікторівна, прийняла Христіну з розкритими обіймами.

Їй вже було зовсім недобре, але вона усміхалася і світилася, як могла.
Онука Ірина дочекалася і встигла порадити. Олег з Христіною вирішили не казати їй правду. Обоє знали, що їй залишилося недовго...

На поминки Ірини прийшла мати Христини. Після поминок вона довго обіймала дочку, вибачалася. Потім подивилася на маленького Олежика, і тихенько сказала Христіні:
- Адже Сергія він. Так? Очі його...
Дівчина промовчала.

- Може, розкажеш матері, що трапилось?
- Мам... Повір, це вже не має ніякого значення! Був би Олег Олегович старший, він би тобі те саме сказав. Так мій солодкий?

Христина підняла піврчного сина на руки, притиснула до себе і подумала, як добре, що вона тоді не послухала Сергія.

Вони з Олегом чекали на другу дитину, робили потишеньку ремонт у квартирі, а Олег вже тупав на своїх двох і розповідав, хто з тварин які звуки видає, коли у двері подзвонили.

Христина відкрила. На порозі стояв Сергій. Дівчина застигла.

- Ти що тут забув?
- Я прийшов побачитися з сином. Я знаю, він мій! Христина аж зігнулася від сміху. Сергій трохи розгубився - що це за реакція?

Її син навчив її бути смисловою. Таким самим, як він сам. Христина знала, що тепер здатна постояти за свою сім'ю та за свої інтереси.

Вона прислухалася - син у щось грався в кімнаті. Нічого, за тридцять секунд нічого не станеться. А більше вона жодної миті не витратить на цю людину. Христина відвела Сергія подалі від квартири і сказала:
- Напевно, думаєш, чого це я сміюсь?
Сергій розгублено кивнув головою.

- Мені смішно, бо ти рано приперся. За законами жанру треба було років через двадцять. Коли вже вирости усі. Отже, запам'ятай: тут немає ніяких твоїх дітей! Усі наші з Олегом. Зрозумів?

І стільки впевненості було в її голосі, що Сергій знову кивнув.

- Ну от і все. І щоб більше сюди ні ногою! - вона з жалем подивилася на нього і додала. - Був би Олег Олегович старший, те ж саме тобі сказав би.

Христина замкнула вхідні двері і повернулася в кімнату. Олег сидів на підлозі і складав пірамідку. Вона знову відчула це: любов, подяка. І майже нескінченне щастя.

Цього тижня вітаємо!

Із ювілеєм: депутата Вінницької районної ради – **Вадима Олександровича РУДЕНКА** (1 червня).
Із днями народження: очільника Іллінецької МТГ – **Володимира Миколайовича ЯЩУКА**, голову Вінницької районної асоціації футболу – **Олександра Володимировича МЕЛЬНИКА** (26 травня), у минулому Ксаверівського сільського голову – **Володимира Петровича ОНІЩУКА** (28 травня), депутата Вінницької районної ради – **Максима Ростиславовича САВЧЕНКА** (31 травня), старосту Стадницького старостинського округу Вінницької МТГ – **Владислава Володимировича ЯКЛЮШИНА**, депутата Вінницької районної ради – **Максима Анатолійовича СТУДІЛКА**, начальниці відділу фінансів Стрижівської селищної ради – **Ларису Василівну МИКИТЮК** (1 червня).

Вітаючи наших шановних краян зі святами, подільськочорняни зичать їм міцного здоров'я, достатку й затишку в родині, здійснення всіх мрій та бажань, ще багато літ натхненної та творчої праці на благо жителів Вінницького району.

Магнітні бурі в червні

Перша декада червня буде спокійною, а після 10 числа очікуються кількадевні магнітні коливання - до 12 червня. Наступна буря прийде 15 червня і триватиме до 17 числа - вона буде сильнішою. Ще два сплески очікуються з 23 до 25 червня і невеликі магнітні коливання накриють 30 червня.

Найнебезпечніші дні в червні: 11, 16, 24.

26 травня - хмарно, дощ, т вдень +16...+20°C, вночі +7...+10°C. 27 травня - хмарно, без опадів, т вдень +20...+22°C, вночі +10...+13°C. 28 травня - хмарно, дощ, т вдень +16...+18°C, вночі +7...+9°C. 29 травня - хмарно, без опадів, т вдень +15...+18°C, вночі +5...+7°C. 30 травня - хмарно, дощ, т вдень +14...+17°C, вночі +8...+10°C. 31 травня - хмарно, без опадів, т вдень +16...+19°C, вночі +8...+12°C. 1 червня - хмарно, без опадів, т вдень +19...+21°C, вночі +10...+13°C.

Свідоцтво №466 від 23 березня 1989 р. про право приватної власності на домоволодіння в с.Тиманівці по вул.Комунарів, 33, видане на ім'я Салій Ольги Василівни (померлої) на підставі рішення виконкому Тульчинської районної ради народних депутатів №76 від 27 березня 1986 р. і рішення виконкому Тиманівської сільської ради народних депутатів №71 від 15 грудня 1987 р. вважати недійсним.

Повідомлення про оприлюднення проекту документу державного планування та звіту про стратегічну екологічну оцінку

1.Повна назва документа державного планування: Детального плану території розташування свинарської ферми на земельній ділянці, загальною площею 4,000 га (кадастровий номер 0524510500:02:002:0390) на території Гніванської міської територіальної громади (за межами населеного пункту с. Грижинці) Вінницького району Вінницької області.

2. Орган, що прийматиме рішення про затвердження документа державного планування: Гніванська міська рада Вінницької області.

3. Передбачувана процедура громадського обговорення:

а) дата початку та строки здійснення процедури - відповідно до ст. 12 Закону України "Про стратегічну екологічну оцінку" громадське обговорення Розділу "Охорона навколишнього природного середовища" (Стратегічна екологічна оцінка) та проекту Детального плану території розташування свинарської ферми на земельній ділянці, загальною площею 4,000 га (кадастровий номер 0524510500:02:002:0390) на території Гніванської міської територіальної громади (за межами населеного пункту с. Грижинці) Вінницького району Вінницької області розпочато з дня їх оприлюднення, а саме 26 травня 2022 року на сайті Гніванської міської ради (<https://gnivan-miskrada.gov.ua>) та триватиме до 25 червня 2022 р.

б) способи участі громадськості - громадськість в межах строку громадського обговорення має право подати в письмовій формі (в тому числі в електронному вигляді) зауваження та пропозиції до Розділу "Охорона навколишнього природного середовища" (Стратегічна екологічна оцінка) та проекту документу державного планування. Усі зауваження і пропозиції до проекту документу державного планування та звіту про стратегічну еко-

Кулінарні цікавинки

Рулет з маковою начинкою

Нам потрібно: 5 яєць, 150 г борошна, 150 г цукру, 1 ч.л. розпушувача для тіста, 20 мл олії. Для крему: 250 мл молока, 3 ст.л. манки, 3 ст.л. цукру, 4 ст.л. маку, цукрова пудра та какао-порошок.

Приготування. Спершу готуємо бісквітне тісто для основи рулета. Для цього розділяємо яйця на білки і жовтки. Білки збиваємо з цукром та дрібкою солі до пишної та стійкої маси. Додаємо жовтки, перемішуємо. Тепер вливаємо олію, знову перемішуємо. В окремому посуді змішуємо просіяне борошно з розпушувачем та у два підходи додаємо до яєчної маси, обережно перемішуємо з низу до гори. Форму застеляємо пергаментом, змащуємо олією і перекладаємо бісквітне тісто, розрівнюємо та кладемо на 15 хв. у розігріту до 180°C духовку. Готуємо крем. Всипаємо у каструлю манку, мак, цукор і вливаємо молоко. Кладемо посудину на маленький огонь і помішуємо його в рулет. Нам залишилося розрівняти скручений рулет, розмащуємо крем і знову востаннє обережно скручуємо рулетом. Кладемо у холодильник на 3 години. Посипаємо цукровою пудрою та какао-порошком.

Оладки-сирники з пудингом

Нам потрібно: 200 г домашнього сиру, 200 мл кефіру, 3 ст.л. цукру, дрібка солі, яйце, 1 ч.л. розпушувача для тіста, 1 п. пудингу (ванільний чи будь-який інший), 200 г борошна.

Приготування. У глибоку посудину кладемо домашній сир. Чавимо його виделкою. Додаємо кефір і розпушувач. Перемішуємо вінчиком. Сиплемо пудинг, цукор і дрібку солі. Кладемо яйце і знову перемішуємо. Останнім сиплемо борошно і добряче все вимішуємо до однорідної маси. Діємо тісту відпочити протягом 10 хв. Розігрівимо сковорідку разом з олією, столовою ложкою викладаємо оладки. Обсмажуємо з обох боків до золотистої скоринки.

Пляцок з ревенем

Нам потрібно: 6 яєць, 6 ст.л. цукру, 6 ст.л. борошна, 1 п. ванільного цукру, цедра лимона, 2 ч.л. розпушувача, 3 шт. ревеню, картопляний

крохмаль для обмакування шматків ревеню.

Приготування. Стебло чистимо від шкірки, нарізаємо кубиками розміром 2 см. Яйця розділяємо щоб білки і жовтки були в окремій посудині. Окремо збиваємо білки у круту піну, після цього порційно додаємо жовтки, цукор та ванільний цукор, не перестаючи збивати. Тепер тремо сюди цедру лимона, обережно не захоплюючи білого шару, тому що буде неприємна гірчинка. Борошно об'єднаємо з розпушувачем. Добряче перемішуємо. Міксер відкладаємо, ложкою добавляємо просіяне борошно і розпушувач, вимішуючи акуратно вінчиком знизу вгору, щоб тісто було легким, повітряним. Форму застеляємо пергаментом, змащуємо олією. Готове тісто переливаємо у форму. Викладаємо порізаний ревінь, який обмакнули в картопляному крохмалі, так сік затримається у ревені. Духовку розігрівимо, поміщаємо форму з тістом, випікаємо при 180 градусах 30 хвилин. Виймаємо, посипаємо цукровою пудрою.

Швидкий пиріг

Нам потрібно: 3 яйця, 150 мл молока, 120 мл олії, 150 г цукру, дрібка солі, 10 г ванільного цукру, 230 г борошна, 15 г розпушувача для тіста, цедра апельсина (за бажанням).

Додатково: 1 ст.л. варення або джем, кокосова стружка.

Приготування. У глибокій посудині змішуємо яйця з дрібкою солі, цукром і ванільним цукром. Збиваємо вінчиком до розчинення сипучих інгредієнтів. Вливаємо спершу олію, перемішуємо. За олією додаємо молоко. Тепер кладемо цедру апельсина. Добряче вимішуємо вінчиком. Борошно змішуємо з розпушувачем для тіста. Просіваємо до маси у два підходи. Розмішуємо вінчиком і переливаємо у форму застелену пергаментом. Випікаємо у духовці розігрітій до 180°C. протягом 30-35 хв. Ще гарячим змащуємо ззовні і по боках варенням або джемом. Посипаємо кокосовою стружкою.

Торт-пляцок «Вафельний кокос»

Нам потрібно: 5 листів вафлів (квадратні або круглі), 100 мл варення або джем, 100 мл молока, 200 г кокосової стружки, 200 г вершкового масла, 100 г цукрової пудри.

Приготування. Молоко вливаємо в каструлю та підігрівимо на плиті. Додаємо до молока кокосову стружку, перемішуємо і залишаємо охолоджуватися. Тим часом беремо масло кімнатної температури, та збиваємо його з цукровою пудрою за допомогою міксера. Після цього додаємо до нього остиглий кокос та міксуємо до пишної маси. Формуємо тортик. Кладемо вафельний лист, його промазуємо варенням та накриваємо наступним листом. Тепер викладаємо половину кокосової маси, розрівнюємо по листу та накриваємо вафлею. Чергуємо ще один раз варення та кокос. Кладемо до холодильника на 3 год.

На Вінниччині вже 34 релігійні громади вийшли з московського патріархату

Протягом трьох місяців, відколи росія повномасштабною війною пішла на Україну, на Вінниччині вже 34 релігійні громади відмовилися від московського патріархату. «Вони ухвалили рішення про вихід з підпорядкування московському патріархату, увійшли до складу Вінницько-Барської єпархії помісної Православної Церкви України. З них 13 – разом зі священиками. Найбільше громад приєдналося до ПЦУ у Вінницькому та Хмельницькому районах. Ще понад 20 громад на Вінниччині увійшли до складу Вінницько-Тульчинської єпархії. А всього, як повідомляє офіційний сайт ПЦУ, уже понад 400 громад по всій Україні абсолютно більшістю голосів ствердили свій вихід з підпорядкування Московському патріархату та, послідувавши Томосу про автокефалію, долучилися до великої родини Православної Церкви України», - повідомила пресслужба Вінницько-Барської єпархії УПЦ (ПЦУ).

"ПОДІЛЬСЬКА ЗОРЯ"

Вінницька регіональна газета.

редактор
Ф.І.БЕЖНАР

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ
ПЕРІОДИЧНОГО ВИДАННЯ:
ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЙ – 40699;
ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ – 61487

Газета зареєстрована
Головним територіальним
управлінням юстиції у
Вінницькій області
15.03.2019 р.

Реєстраційне свідоцтво
ВЦ №1051-409 ПР.
Засновник: Трудовий
колектив Товариства з
обмеженою
відповідальністю "Редакція
Вінницької регіональної
газети "Подільська зоря"

Газета виходить щочетверга,
видається українською, а також
російською мовами. Спосіб
друку – офсетний, обсяг 3
друковані аркуші. Формат А-3.
Розповсюджується
у Вінницькій області.

Видавець: Товариство з
обмеженою відповідальністю
"Редакція Вінницької
регіональної газети
"Подільська зоря".

Редакція не завжди поділяє точку
зору авторів публікацій. Відповідаль-
ність за надруковані та вкладені в
газету листівки, матеріали, рекламу і
оголошення несуть автори та
рекламодаві. Редакція залишає за
собою право редагувати та скорочу-
вати текст. При передруці матеріалів
посилання на "Подільську зорю"
обов'язкове. Матеріали, позначені
публікуються на правах
реклами.

Адреса редакції:
21100, м. Вінниця,
вул. Брацлавська, 31.
Телефони редакції:

Редактор 27-55-14.

Рекламного відділу 27-77-07.

Бухгалтерії 27-53-35.

РОЗРАХУНКОВИЙ РАХУНОК:
№UA65302076000026007300901415,
Вінницьке обласне управління АТ
"Ощадбанк",
МФО 302076,
інд. код 02471361,
Зам. №222817.
Наклад - 3000.
Газета віддрукована
у ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед",
м.Вінниця,
вул.Чехова, 12-А.
Тел. (0432) 55-63-97.